

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 994/2012/ES

(2012. gada 25. oktobris),

ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome ir aicinājusi dalībvalstis no 2012. gada 1. janvāra informēt Komisiju par visiem saviem jauniem un esošiem divpusējiem enerģētikas nozares nolīgumiem ar trešām valstīm. Komisijai šo informāciju vajadzētu piemērotā veidā darīt pieejamu visām pārējām dalībvalstīm, ņemot vērā sensitīvas komercinformācijas aizsardzības nepieciešamību.
- (2) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. pantā paredzēts, ka dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu no Līgumiem vai Savienības iestāžu aktiem izrietošo pienākumu izpildi. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāizvairās no jebkādas nesaderības starp Savienības tiesību aktiem un starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, vai jānovērš šāda nesaderība.
- (3) Iekšējā enerģijas tirgus pareizai darbībai ir vajadzīgs, lai enerģijas importu Savienībā pilnībā reglamentētu notei-

kumi, ar ko izveido iekšējo enerģijas tirgu. Iekšējais enerģijas tirgus, kas nedarbojas pareizi, nostāda Savienību neaizsargātā un neizdevīgā stāvoklī attiecībā uz energoapgādes drošību un mazina tās iespējamo devumu Eiropas patērētājiem un ražotājiem. Augsts pārredzamības līmenis attiecībā uz nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā ļautu Savienībai solidaritātes garā saskaņoti rīkoties, lai nodrošinātu, ka šādi nolīgumi atbilst Savienības tiesību aktiem un efektīvi aizsargā energoapgādi. Šāda pārredzamība arī uzlabotu gan Savienības iekšējo sadarbību ārējās attiecībās enerģētikas jomā, gan to Savienības ilgtermiņa politikas mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar enerģētiku, klimatu un energoapgādes drošību.

- (4) Tāpēc būtu jāizveido jauns informācijas apmaiņas mehānisms. Tam būtu jāattiecas tikai uz starpvaldību nolīgumiem, kas ietekmē iekšējo enerģijas tirgu vai energoapgādes drošību Savienībā, jo šie divi jautājumi savā starpā ir cieši saistīti. Sākotnējam novērtējumam par to, vai starpvaldību nolīgums vai cits dokuments, uz ko skaidri atsaucas starpvaldību nolīgums, ietekmē iekšējo enerģijas tirgu vai energoapgādes drošību Savienībā, vajadzētu būt dalībvalstu ziņā; šaubu gadījumā dalībvalstīm vajadzētu apspriesties ar Komisiju. Nolīgumi, kas vairs nav spēkā vai arī vairs netiek piemēroti, principā neietekmē iekšējo enerģijas tirgu vai energoapgādes drošību Savienībā, tāpēc uz tiem nebūtu jāattiecas šim informācijas apmaiņas mehānismam. Informācijas apmaiņas mehānismam būtu jāīpaši jāietver visi starpvaldību nolīgumi, kuri ietekmē gāzes, naftas vai elektroenerģijas piegādi, ko veic, izmantojot fiksētu infrastruktūru, vai kuri ietekmē Savienībā importētās enerģijas apjomu.

- (5) No informācijas apmaiņas mehānisma būtu jāizslēdz starpvaldību nolīgumi, kas pilnībā jāpaziņo Komisijai, pamatojoties uz citiem Savienības aktiem. Tomēr minētajam atbrīvojumam nebūtu jāattiecas uz starpvaldību nolīgumiem ar trešām valstīm, kuri ietekmē gāzes infrastruktūras un gāzes piegādes attīstību un izmantošanu un par kuriem ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 994/2010 (2010. gada 20. oktobris) par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem ⁽³⁾. Šādi nolīgumi būtu jāpaziņo saskaņā ar šajā lēmumā paredzētajiem noteikumiem. Lai izvairītos no dublēšanās, gadījumos, kad paziņojums iesniegts saskaņā ar šo lēmumu,

⁽¹⁾ OV C 68, 6.3.2012., 65. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. oktobra lēmums.

⁽³⁾ OV L 295, 12.11.2010., 1. lpp.

Regulas (ES) Nr. 994/2010 13. panta 6. punkta a) apakšpunktā noteiktais pienākums būtu jāuzskata par izpildītu.

- (6) Šā lēmuma darbības jomā nebūtu jāietilpst starpvaldību nolīgumiem par jautājumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums.
- (7) Šis lēmums nerada pienākumus saistībā ar nolīgumiem starp komercstruktūrām. Tomēr tas dalībvalstīm neliedz Komisijai brīvprātīgi paziņot komercnolīgumus, uz kuriem nepārprotami ir atsaucē starpvaldību nolīgumos. Turklāt, tā kā ir iespējams, ka komercnolīgumi satur regulatīvus noteikumus, komercsabiedrībām, kuras risina sarunas par komercnolīgumu slēgšanu ar trešo valstu ekonomikas dalībniekiem, vajadzētu būt iespējai lūgt Komisijas norādījumus, lai novērstu iespējamās pretrunas ar Savienības tiesību aktiem.
- (8) Dalībvalstīm vajadzētu iesniegt Komisijai visus pastāvošos starpvaldību nolīgumus neatkarīgi no tā, vai tie ir stājušies spēkā vai tiek provizoriski piemēroti Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 25. panta nozīmē, kā arī visus jaunus starpvaldību nolīgumus.
- (9) Lielāka pārredzamība saistībā ar turpmākiem starpvaldību nolīgumiem, par kuriem dalībvalstis un trešās valstis apspriedisies vai apspriežas enerģētikas jomā, varētu sekmēt konsekvenci dalībvalstu pieejā šādiem nolīgumiem, atbilstību Savienības tiesību aktiem un veicināt energoapgādes drošību Savienībā. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt izvēlei paziņot Komisijai par sarunām saistībā ar jaunu starpvaldību nolīgumu noslēgšanu vai grozījumu veikšanu spēkā esošajos starpvaldību nolīgumos. Ja dalībvalstis izvēlas minēto iespēju, Komisija būtu regulāri jāinformē par sarunu gaitu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai aicināt Komisiju piedalīties sarunās kā novērotājam.

Komisijai arī vajadzētu būt iespējai piedalīties kā novērotājam pēc sava lūguma ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts tam piekrīt. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai lūgt Komisijas palīdzību sarunās ar trešām valstīm. Tādā gadījumā Komisijai vajadzētu būt iespējai sniegt padomus par to, kā izvairīties no nesaderības ar Savienības tiesību aktiem, un vērst uzmanību uz Savienības enerģētikas politikas mērķiem un dalībvalstu solidaritātes principu.

- (10) Komisijai būtu jāizvērtē esošo starpvaldību nolīgumu saderība ar Savienības tiesību aktiem. Nesaderības gadījumā dalībvalstīm būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai rastu piemērotu risinājumu atklātās nesaderības novēršanai.

- (11) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un izvairītos no iespējamām pretrunām ar Savienības tiesību aktiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai informēt Komisiju par jaunu starpvaldību nolīgumu ar trešo valsti pirms sarunām vai to laikā. Ja dalībvalsts, kas ir panākusi vienošanos par starpvaldību nolīgumu, ir attiecīgi informējusi Komisiju pirms sarunu noslēgšanas un ir iesniegusi tai starpvaldību nolīguma projektu, Komisijai vajadzētu būt iespējai informēt minēto dalībvalsti par savu atzinumu attiecībā uz panāktā nolīguma saderību ar Savienības tiesību aktiem. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu Komisijai ir tiesības uzsākt tiesvedību par pārkāpumu, ja tā uzskata, ka dalībvalstis ir pārkāpusi savus pienākumus saskaņā ar LESD.
- (12) Visi galīgie, ratificētie starpvaldību nolīgumi, uz kuriem attiecas šis lēmums, būtu jānosūta Komisijai, lai visas pārējās dalībvalstis varētu būt pilnībā informētas.
- (13) Komisijai visa saņemtā informācija būtu drošā elektroniskā veidā jādara pieejama visām pārējām dalībvalstīm. Komisijai būtu jāņem vērā dalībvalstu lūgumi uzskatīt iesniegto informāciju par konfidenciālu. Tomēr konfidencialitātes lūgumiem nevajadzētu ierobežot pašas Komisijas piekļuvi konfidencialai informācijai, jo Komisijai, lai veiktu izvērtējumu, ir vajadzīga vispusīga informācija. Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par konfidencialitātes klauzulas piemērošanas garantēšanu. Konfidencialitātes lūgumiem nevajadzētu skart tiesības piekļūt dokumentiem, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.
- (14) Ja dalībvalsts kādu starpvaldību nolīgumu uzskata par konfidenciālu, tai būtu jāsniedz Komisijai tā kopsavilkums, lai par minēto kopsavilkumu varētu informēt pārējās dalībvalstis.
- (15) Savienības līmenī pastāvīgi apmainoties ar informāciju par starpvaldību nolīgumiem, vajadzētu būt iespējai izstrādāt paraugpraksi. Balstoties uz minēto paraugpraksi, Komisijai, vajadzības gadījumā Savienības ārpolitikas jautājumos sadarbojoties ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), būtu jāizstrādā standarta klauzulas, ko varētu pēc izvēles izmantot starpvaldību nolīgumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Šādu standarta klauzulu izmantošanas mērķim vajadzētu būt izvairīties no starpvaldību nolīgumu nesaderības ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši ar konkurences jomas tiesību aktiem un enerģijas iekšējā tirgus noteikumiem, un no nesaderības ar starptautiskiem nolīgumiem, ko noslēgusi Savienība. To izmantošanai vajadzētu būt pēc izvēles, un vajadzētu būt iespējai pielāgot to saturu katram konkrētam gadījumam.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

- (16) Ņemot vērā iekšējā enerģijas tirgus pastāvēšanu un Savienības enerģētikas politikas mērķus, dalībvalstīm, risinot sarunas par starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā, kuri ietekmē Savienības enerģētikas politiku, vajadzētu pienācīgi ņemt vērā minētos mērķus.
- (17) Uzlabotām savstarpējām zināšanām par esošiem un jauniem starpvaldību nolīgumiem būtu jādod iespēja labāk koordinēt enerģētikas jautājumus starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju. Šādai uzlabotai koordinācijai būtu jādod iespēja dalībvalstīm pilnībā izmantot Savienības politisko un ekonomisko ietekmi un Komisijai – piedāvāt risinājumus apzinātajām problēmām, kas saistītas ar starpvaldību nolīgumiem.
- (18) Komisijai būtu jāsekmē un jāveicina koordinācija starp dalībvalstīm nolūkā uzlabot Savienības kopējo stratēģisko lomu, izmantojot spēcīgu un efektīvu koordinētu pieeju enerģijas ražotājām valstīm, tranzītvalstīm un patēriņa valstīm.
- (19) Informācijas apmaiņas mehānisms, tostarp izvērtējumi, kas dalībvalstīm jāveic, to īstenojot, neskar Savienības noteikumu par pārkāpumiem, valsts atbalstu un konkurenci piemērošanu.
- (20) Komisijai būtu jāizvērtē, vai šis lēmums ir pietiekams un efektīvs, lai nodrošinātu starpvaldību nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem un augstu koordinācijas līmeni starp dalībvalstīm attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā.
- (21) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi, proti, informācijas apmaiņu par starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šā lēmuma iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo lēmumu tiek izveidots mehānisms informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju par starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā, kā noteikts 2. pantā, lai tādā veidā optimizētu iekšējā enerģijas tirgus darbību.
2. Šo lēmumu nepiemēro starpvaldību nolīgumiem, uz kuriem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pilnībā jau tiek attiecinātas citas konkrētas paziņošanas procedūras.

Neatkarīgi no pirmās daļas šo lēmumu piemēro starpvaldību nolīgumiem, par kuriem jāpaziņo Komisijai, ievērojot Regulas (ES) Nr. 994/2010 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "starpvaldību nolīgums" ir jebkurš juridiski saistošs nolīgums starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, kurš ietekmē iekšējā enerģijas tirgus darbību vai energoapgādes drošību Savienībā, tomēr, ja šāds juridiski saistošs nolīgums attiecas arī uz citiem jautājumiem, tikai tie noteikumi, kas attiecas uz enerģētiku, tostarp vispārīgi noteikumi, kuri attiecas uz minētajiem ar enerģētiku saistītajiem noteikumiem, ir uzskatāmi par "starpvaldību nolīgumu";
- 2) "spēkā esošs starpvaldību nolīgums" ir starpvaldību nolīgums, kas stāties spēkā vai tiek provizoriski piemērots pirms šā lēmuma stāšanās spēkā.

3. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 17. februārim iesniedz Komisijai visus esošos starpvaldību nolīgumus, tostarp šo nolīgumu pielikumus un grozījumus. Ja minētajos esošajos nolīgumos ir nepārprotama norāde uz citiem dokumentiem, dalībvalstis iesniedz Komisijai arī šos dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kam ir ietekme uz iekšējā enerģijas tirgus darbību un energoapgādes drošību Savienībā. Tomēr minēto pienākumu nepiemēro attiecībā uz nolīgumiem starp komercstruktūrām.

Spēkā esoši starpvaldību nolīgumi, kas līdz šā lēmuma stāšanās spēkā dienai jau ir paziņoti Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 994/2010 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ir uzskatāmi par iesniegtiem, piemērojot šo punktu, ar noteikumu, ka minētais paziņojums atbilst šā punkta pirmās daļas prasībām. Līdz 2013. gada 17. februārim dalībvalstis informē Komisiju par to, vai kāda no šādu starpvaldību nolīgumu daļām ir uzskatāma par konfidenciālu un vai sniegto informāciju var darīt zināmu pārējām dalībvalstīm.

Ja, ievērojot šo punktu, dalībvalsts iesniedz Komisijai esošus starpvaldību nolīgumus, uz kuriem arī attiecas Regulas (ES) Nr. 994/2010 13. panta 6. punkta a) apakšpunkts, uzskata, ka tā ir izpildījusi minētajā pantā noteikto paziņošanas pienākumu.

2. Ja pēc tās pirmā izvērtējuma Komisijai ir šaubas par saskaņā ar 1. punktu iesniegto nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši ar Savienības konkurences tiesībām un tiesību aktiem iekšējā enerģijas tirgus jomā, Komisija deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad ir iesniegti minētie nolīgumi, atbilstīgi informē attiecīgās dalībvalstis.

3. Pirms ar trešo valsti tiek sāktas sarunas par starpvaldību nolīgumu vai par esoša starpvaldību nolīguma grozīšanu vai šo sarunu laikā, dalībvalsts var rakstiski informēt Komisiju par sarunu mērķiem un noteikumiem, kuri tajās tiks aplūkoti, un var paziņot Komisijai jebkādu pārējo būtisko informāciju. Ja dalībvalsts sniedz Komisijai šādu paziņojumu par sarunām, attiecīgā dalībvalsts pastāvīgi informē Komisiju par sarunu gaitu.

Attiecīgā dalībvalsts norāda Komisijai, vai šo informāciju, kas sniegta saskaņā ar pirmo daļu, var darīt zināmu visām pārējām dalībvalstīm. Ja attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi, ka informāciju var darīt zināmu, Komisija saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm drošā elektroniskā veidā, izņemot jebkuras informācijas konfidencialās daļas, kas norādītas saskaņā ar 4. pantu.

4. Ja kāda dalībvalsts, ievērojot 3. punktu, paziņo Komisijai par sarunām, Komisija tai var sniegt padomu par to, kā izvairīties no starpvaldību nolīguma vai grozījuma esošā starpvaldību nolīgumā, par ko tiek risinātas sarunas, nesaderības ar Savienības tiesību aktiem.

5. Pēc starpvaldību nolīguma vai starpvaldību nolīguma grozījumu ratifikācijas attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai starpvaldību nolīgumu vai grozījumus, tostarp jebkurus nolīguma vai grozījuma pielikumus.

Ja starpvaldību nolīgumā vai grozījumā ir nepārprotama norāde uz citiem dokumentiem, dalībvalstis iesniedz arī šos dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kam ir ietekme uz iekšējā enerģijas tirgus darbību un energoapgādes drošību Savienībā. Tomēr minēto pienākumu nepiemēro attiecībā uz nolīgumiem starp komercstruktūrām.

6. Neskarot šā panta 7. punktu un 4. pantu, Komisija dokumentus, ko tā saņēmusi saskaņā ar 1. un 5. punktu, dara pieejamus drošā elektroniskā veidā visām pārējām dalībvalstīm.

7. Ja dalībvalsts saskaņā ar 4. pantu uzdod Komisijai nedarīt pārējām dalībvalstīm pieejamu esošu starpvaldību nolīgumu, esoša starpvaldību nolīguma grozījumu vai jaunu starpvaldību nolīgumu, tā dara pieejamu iesniegtās informācijas apkopojumu. Minētajā apkopojumā norāda vismaz šādu informāciju par attiecīgo nolīgumu vai grozījumu:

- a) priekšmets;
- b) mērķis un darbības joma;
- c) ilgums;
- d) līgumslēdzējas puses;
- e) informācija par galvenajiem elementiem.

Komisija apkopojumus elektroniskā veidā dara pieejamus visām pārējām dalībvalstīm.

4. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalsts, sniedzot Komisijai informāciju saskaņā ar šā lēmuma 3. panta 1. līdz 6. punktu, var norādīt, vai kāda informācijas daļa, vai nu komercinformācija, vai cita informācija, kuras izpaušana varētu radīt kaitējumu iesaistītajām pusēm, ir uzskatāma par konfidencialu un vai sniegto informāciju var darīt zināmu pārējām dalībvalstīm. Komisija ievēro minētās norādes.

2. Konfidencialitātes lūgumi saskaņā ar šo pantu neierobežo pašas Komisijas piekļuvi konfidencialajai informācijai. Komisija nodrošina, ka piekļuve konfidencialai informācijai tiek piešķirta stingri ierobežotam to Komisijas dienestu lokam, kuriem piekļuve šai informācijai ir pilnīgi nepieciešama.

5. pants

Komisijas palīdzība

Ja dalībvalsts, ievērojot 3. panta 3. punktu, paziņo Komisijai par sarunām, minētā dalībvalsts var lūgt Komisiju sniegt palīdzību minētajās sarunās.

Pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc Komisijas lūguma un ar attiecīgās dalībvalsts rakstisku apstiprinājumu Komisija var piedalīties sarunās kā novērotāja.

Ja Komisija piedalās sarunās kā novērotāja, tā attiecīgajai dalībvalstij var sniegt padomu par to, kā izvairīties no starpvaldību nolīguma vai grozījuma nesaderības ar Savienības tiesību aktiem.

6. pants

Saderības izvērtējums

1. Ja kāda dalībvalsts risina sarunas par starpvaldību nolīgumu vai esoša starpvaldību nolīguma grozījumu un ja, pamatojoties uz viņu pašu izvērtējumu, dalībvalsts nav spējusi nonākt pie stingriem secinājumiem par tā starpvaldību nolīguma vai grozījuma, par ko tiek risinātas sarunas, saderību ar Savienības tiesību aktiem, tā Komisiju informē par to pirms sarunu beigām un iesniedz nolīguma vai grozījuma projektu kopā ar jebkādiem pielikumiem.

2. Komisija četrās nedēļās pēc dienas, kad ir saņemts nolīguma vai grozījuma projekts, tostarp to pielikumi, informē attiecīgo dalībvalsti par visām šaubām, kas tai var būt attiecībā uz starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem. Ja Komisija minētajā laikposmā nav sniegusi atbildi, tiek uzskatīts, ka tai nekādu šaubu nav.

3. Ja Komisija, ievērojot 2. punktu, informē attiecīgo dalībvalsti, ka tai ir šaubas, tā 10 nedēļās pēc 2. punktā minētās saņemšanas dienas (pārbaudes laikposms) informē attiecīgo dalībvalsti par savu atzinumu attiecībā uz attiecīgā starpvaldību nolīguma vai grozījuma projekta saderību ar Savienības tiesību

aktiem. Ar attiecīgās dalībvalsts apstiprinājumu pārbaudes laikposmu var pagarināt. Ja Komisija pārbaudes laikposmā nav sniegusi atzinumu, tiek uzskatīts, ka tai nav nekādu iebildumu.

4. Ja apstākļi to ļauj, 2. un 3. punktā minētos laikposmus samazina, vienojoties ar Komisiju.

7. pants

Koordinācija starp dalībvalstīm

Komisija veicina un sekmē koordināciju starp dalībvalstīm, lai:

- a) pārskatītu norises saistībā ar starpvaldību nolīgumiem un censtos panākt konsekventas un saskaņotas Savienības ārējās attiecības enerģētikas jomā ar valstīm, kas ir enerģijas ražotājas, tranzītvalstis un patērētājas valstis;
- b) identificētu kopīgas problēmas saistībā ar starpvaldību nolīgumiem un apsvērtu atbilstīgas darbības, lai risinātu minētās problēmas un attiecīgā gadījumā piedāvātu risinājumus;
- c) pamatojoties uz paraugpraksi un apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādātu standarta klauzulas, ko var izmantot pēc izvēles un kuru lietojums būtiski uzlabotu turpmāko starpvaldību nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem;
- d) attiecīgā gadījumā atbalstītu tādu daudzpusēju starpvaldību nolīgumu izstrādi, kuros ir iesaistītas vairākas dalībvalstis vai Savienība kopumā.

8. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

2. Ziņojumā jo īpaši novērtē apmēru, kādā šis lēmums veicina starpvaldību nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem un augstu koordinācijas līmeni starp dalībvalstīm attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem. Tajā arī izvērtē ietekmi, kāda šim lēmumam ir uz dalībvalstu sarunām ar trešām valstīm, un vai šā lēmuma darbības joma un tajā noteiktās procedūras ir atbilstīgas.

3. Pēc tam, kad ir iesniegts šā panta 1. punktā minētais pirmais ziņojums, Komisija reizi trijos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par informāciju, kas saņemta saskaņā ar 3. pantu, pienācīgi ņemot vērā šā lēmuma noteikumus, kas attiecas uz konfidencialitāti.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

10. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2012. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS